

Příběhy našich sousedů

JOSEF SEDLÁK

„Chovám v sobě víru, že dobro zvítězí nad zlem“

scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovaly Nikola Racková, Viktorie Šoltéssová, Julie Hricková a Natálie Jelínková

pod vedením Mgr. Markéty Ketnerové, ŽŠ Seifertova Jihlava

JULČA: Holky, tak čím začnem? Já jsem ještě nikdy žádnou rozhlasovou reportáž nenatáčela...

NATKA: Já myslím, že na úvody by se slušelo pozdravit.

VIKY: To je dobřej nápad.

NIKY: Tak na tři. Jedna – dva – tři...

VŠECHNY: Dobrý den!

JULČA: A co dál?

NIKY: Já bych to vzala pěkně od začátku. Na začátek by bylo dobré zavzpomínat, jak jihlavský rodák pan Josef Sedlák, který na konci padesátých let strávil osm měsíců v kriminále za rozvracení republiky, prožil dětství a mládí.....

p. SEDLÁK: (na nahrávce 1:14 až 1:32) *Tak asi by bylo dobré říct, že strašně rád vzpomínám na mládí. Byli jsme dobrá rodina. Maminka byla velice hodná, tatínek taky. Tatínek byl trochu invalidní, kulhal na jednu nohu.*

NATKA: Také na školní léta pan Sedlák vzpomíná rád. Líbilo se mu, že ve škole to bylo takové rodinné prostředí, učitelský sbor byl semknutý, nebylo tolik dětí a bylo to takové prostě jednodušší...

JULČA: (ironicky) Na rozdíl od dnešní školy.

VIKY: Nekňourej a radši pokračuj.

JULČA: Pan Sedlák prožil šťastné dětství, přestože ho poznamenala válka. Byl nejmladší ze čtyř sourozenců. Rodiče se je před starostmi všedního dne snažili chránit. Sedlákovi nebyli nijak majetní, ale nikdy nepocítovali bídu a podle slov pana Sedláka byli hlavně šťastní.

NIKY: Konec války a následný odsun Němců z Jihlavy má pan Sedlák v živé paměti, protože to jsou věci, na které se podle jeho slov, nedá zapomenout.

p. SEDLÁK: (nahrávka 17:23 -17:50) *No a pak k tomu odsunu. Poněvadž bylo v naší ulici hodně Němců, tak to šlo samozřejmě naší ulicí. Já jsem ty lidi znal, jako hodný lidi a když jsem pak viděl, jak se s nimi zachází, pod samopalama, a tím..... Hlavně se začaly vykrádat byty a ty lidi si s sebou nemohli vzít skoro nic, jenom to co unesli...*

VIKY: Hele, tlačí nás čas. Pojdme k tomu nejdůležitějšímu! A to je protistátní činnost pana Sedláka, která spočívala v tom, že jako mladík spolu s partou kamarádů a kamarádek opisoval na stroji náboženskou knihu O manželství a pak si ji půjčovali mezi sebou.

NATKA: Pan Sedlák chodil také do kostela a s partou se scházel i mimo něj.

p. SEDLÁK: (nahrávka 34:23 – 34:48) *Měli jsme v Jihlavě takovou dobrou partu. Já, moje setra a brácha jsme organizovali takový výlety, dovolený, na kolech jsme jezdili, na hory jsme jezdili společně a to všechno jim strašně vadilo. Jakýkoliv sdružování mladých lidí mimo organizaci Pionýr a Svazáky, tak to je dráždilo a nemohlo to bejt.*

JULČA: STB dokonce nastrožila do jednoho bytu, kde se pan Josef s přáteli scházel, odposlouchávací zařízení.

NIKY: Josef Sedlák dostal osm měsíců a paragraf 79A – podvracení republiky. Trest si odpykával v jihlavském vězení. Na cele bylo třicet dva vězňů a jenom jedno umyvadlo a záchod.

VIKY: Pan Sedlák ale ne své uvěznění nevzpomíná s hořkostí. Vězení ho totiž naučilo tvrdě pracovat a díky tomu se v životě neztratil. Po propuštění nastoupil jako pomocný dělník k Pozemním stavbám, časem se vypracoval až na mistra.

NATY: Potom už o něho STB ztratila zájem.

p. SEDLÁK: (nahrávka 59:35 – 1:00:00) *Když nás propustili, stalo se to, že ty holky jim taky podepsali spolupráci. Ale já jsem jim to neměl za zlý, protože to se dá těžko někomu vysvětlit, protože ty lidi se prostě báli a nikomu neuškodili. Nicméně ti estebáci je potom mohli vydírat.*

JULČA: Pan Sedlák se v roce 1963 oženil a svou paní si pořídili pět dětí. Dnes mají dvacet vnoučat. Pan Josef žije podle svých slov bohatý a šťastný život.

p. SEDLÁK: (nahrávka 1:33:26 – 1:34:41) *Chovám v sobě víru, že dobro zvítězí nad zlem. V každém případě, i když se to v daný chvíli nezdá, tak čas ukáže, že tomu tak je. Věřím ve spravedlnost. A potom láska. To je základ všeho, bez lásky se nedá žít. Člověk musí o lásku neustále bojovat.*

KONEC